

El còlera

La incubació del còlera oscil·la des de 8 hores a 5 dies

Durant l'estiu, amb l'elevació de les temperatures, augmenta el consum d'aigües, begudes, gelats, fruites, hortalizes i verdures; així com banys en piscina amb deficient control o en rius i platges a la vora de les zones immediates a la desembocadura de clavegueram, afavorint amb això l'aparició d'infeccions intestinals, que en la majoria dels casos presenten formes banals i en alguns altres formes més serioses que necessiten un tractament hospitalari.

En aquesta somera tasca, realitzarem una petita recopilació d'una d'aquestes infeccions, el còlera, amb un record Etiològic Històric i Epidemiològic, o ressenyant també unes normes d'higiene individual amb el fi d'evitar les infeccions intestinals.

El còlera és una enfermetat que es caracteritza per l'aparició repentina, en un gran nombre de casos, de dolors abdominals intensos, vòmits i diarrea aguda.

Es produeix com a conseqüència de la infecció per *Vidre comma* o *Vidre cholerae*, un organisme on el tamany oscila entre una i tres micres de longitud i 0'4 a 0'6 micres de grossor, de forma curvada o helicoidal és Gram negatiu.

Aquests mateixos símptomes de l'enfermetat poden aparèixer en infeccions per altres gèrmens patògens com Shigelles o Salmonelles i en intoxicacions d'origen divers. Unicament es pot afirmar que els símptomes descrits són produïts per el Vidrion colèric quan aquest ha pogut ser aïllat en cultius de laboratori de solatges diarreïques i a més per la propietat d'aglutinar els sueros anti O del grup I.

Probablement, aquesta enfermetat va fer la seva aparició en els segles XVI o XVII a l'Índia i Xina. La primera epidèmia que es coneix és la del segle XIX i a partir d'aquesta s'han desenvolupat fins a set pandèmies amb gran mortalitat entre la població humana.

A Espanya, entra l'enfermetat a l'any 1884 amb l'arribada al port d'Alacant d'un vaixell procedent d'Oran.

A l'any 1885, Robert Koch va aïllar l'agent etiològic de l'enfermetat i també per aquests temps Jaume Ferran fa servir per primera vegada el mètode de vacunació amb gèrmens vius; posteriorment segueixen les tasques de Bordet, Pfeiffer, Metsschnikoff de gran importància en la profilaxis de l'enfermetat.

L'última pandèmia, s'inicià el 1961 a Macao des d'on es va estendre a tot el continent asiàtic. El 1970 es va estendre als països de la conca del Mediterrà; a Espanya fa la seva aparició el mes de juliol i la zona implicada va ser la província de Saragossa i concretament les poblacions de la conca del Jalón des d'on es va estendre a la zona valenciana. A l'any 1973 va aparèixer un brot important al sud d'Itàlia a les poblacions de la costa de l'Adriàtic. Durant els anys 1975, 76, 77 i 78 s'ha observat una progressiva disminució dels casos la qual cosa sembla indicar que l'enfermetat evoluciona cap a un franc declivi.

Tradicionalment es considera que el còlera és una enfermetat que es transmet per l'aigua i encara que això pot ser cert, és en aquells països amb xarxes de clavegueram deficient, no és menys cert que la transmissió l'efectua el propi individu la qual cosa significa que tots els malalts lleus que no necessiten hospitalització ni aïllament, poden actuar com transmissors de l'enfermetat.

Actualment el còlera està produït per les cepes denominades *El Tor*, i que aquestes tendeixen a romandre en àrees receptorés adequades des d'on s'estenen formant noves àrees epidèmiques. El vidre *El Tor* persisteix en l'organisme durant més temps que la cepa clàssica i se la pot trobar en solatges durant 2-3 setmanes després de la infecció.

Els vibrions, poden multiplicar-se en els aliments i per tant es poden motivar brots de còlera per la ingestió de menjar contaminat. La llet constitueix un mitjà en el que els vibrions poden romandre durant molt temps. Els derivats de la llet seran perillosos si dins de la seva elaboració no han seguit les normes d'higiene establertes.

Els aliments congelats i deshidratats són favorables a la persistència de vibrions dependents del perfeccionament del procés de congelació o dessecació. Les verdures fresques i fruites que estan contaminades no resulten contagioses després de 1-5 dies, dependent del pH, a la temperatura ambient o de 3-8 dies en el refrigerador.

En el peix i els mariscs els vibrions romanen vius durant 3 setmanes, el que junt a que alguns d'aquests aliments es consumeixen crus, explica que ells hagin estat responsables de l'aparició de brots epidèmics.

El període d'incubació del còlera varia des de 8 hores a 5 dies. Els casos lleus no es poden distingir clínicament dels atacs lleus d'intoxicació alimentària causats per estafilococos o per Salmonelles. En aquests casos, el diagnòstic depen totalment de l'aïllament i identificació del vibrion.

Els vibrions es multipliquen en l'intestí prim a gran velocitat i produeixen una exoenterotoxina que provoca irritació i ulceracions de les capes superficials de la mucosa. El principi d'aquests símptomes pot ser gradual però més freqüent és que sigui repentí.

La sintomatologia clínica que el metge determinarà perfectament, s'ha de confirmar amb l'estudi bacteriològic de les excretes. La mostra es sembla immediatament, es fan observacions de movilitat, test d'immovilització, la tècnica dels anticossos fluorescents permet en un 90 % dels casos fer el diagnòstic en 2 hores. Les colònies positives s'han de sotmetre a proves d'hemaglutinació, de sensibilitat a la polimixina i al fago del grup IV.

Jordi Iniesta Pons
Col·laborador de la Càtedra
de Micrologia de la
Facultat de Medicina de
Barcelona

Jardineria

Clívia

La flor de la clívia és cobejada pels amants de la jardineria com una planta de luxe. El seu fullatge verd-fosc i les seves fulles inclinades, totes a la mateixa direcció, la fan decorativa i apropiada per posar-la allà on es vulgui ja que no és molt exigent, no obstant, com totes les plantes té les seves exigències i també un secret.

Les persones que la cultiven diuen que tarda anys a florir i que ho fa quan li dona la gana i això no és cert, floreix quan li toca el sol i és aquest el seu secret.

Per estar segurs que la tenim sempre en la mateixa posició de cara al sol, és pràctic de fer un senyal amb pintura al test. D'aquesta manera podeu estar segurs, que si floreix aquest any ho farà el vinent.

El seu lloc preferit és el sombrejat, encara que li agrada que li toqui una estona el sol directament, no vol molta aigua, ni un test massa gran (amb 20 o 22 centímetres en té prou) és millor deixar-la sola que amb fills, ja que d'aquesta manera pot desentrotillar amb més elegància les seves fulles.

Les seves flors de color taronja solen florir dues vegades l'any, primavera i tardor, i les seves tiges d'uns cinquanta centímetres d'altura recullen un pom acampanat d'un diàmetre de 10 a 15 centímetres.

Una vegada té la primera campana florida, si la teniu al jardí, entreu-la en un lloc fresc, i cal sovintejar més les seves regades, ja que com totes les plantes florides necessiten més aigua per mantenir la seva tendresa. Això farà que allargueu la vida de la flor i a canvi vosaltres podreu gaudir més temps de la seva bellesa.

A mesura que es van marcint les flors, cal treure-les perquè no granin, ja que no cal fer granar una planta que no en necessitem les seves llavors i així donem pas perquè pugui realitzar més esplendorosament la seva brotada, la qual es realitza immediatament després de la seva florida, essent aquest el temps indicat per canviar-la de test si per les seves dimensions fós necessari.

Cal tenir molt en compte, en trasplantar-la, de no trencar ni una de les seves carnosos arrels i abans de fer-ho tenir el test unes hores submergit en aigua i disposar d'unes bones eines de jardineria.

Montserrat Dalmau

CLASSES D'ANGLÈS

Carrer de Barcelona, 22

Telèfon 870 08 95

(GRUPS LIMITATS)